

sees, at dette er en anden Form, men i Realiteten er det aldeles det Samme. — Det andet Punkt, som jeg med Hensyn til Kritiken over Arbeidet skal anføre, er en Post, som i mine Dine har en meget stor Betydning. Det er den 6te Post under Postvæsenet, Pag. 47 i den trykte Beretning. Der var opstaaet Spørgsmaal med Hensyn til Anvendelsen af nogle Penge til Mundering for Personalet i Hamborg, nemlig 444 Rd. 64 $\frac{1}{2}$ sk., hvoraf et Beløb af 145 Rd. 67 $\frac{1}{2}$ sk. kunde bestrides af Contoerudgifterne, hvorimod den øvrige Sum, 298 Rd. 93 $\frac{1}{2}$ sk., ikke kunde bestrides deraf. Senere blev der forlangt Tillægsbevilling til dette Finantsaar, og paa denne Tillægsbevilling, der udkom som Lov under 13de April 1855, var der optaget som Bevilling 298 Rd. 93 $\frac{1}{2}$ sk. Denne Sum blev foreslaaet af Ministeriet, og Rigsdagen gik ind paa at bevilge den. Det Spørgsmaal, som derved opstod, var det, om den hele Sum, 444 Rd. 64 $\frac{1}{2}$ sk., som var en Udgift udenfor Finantsloven, burde have været optaget paa Tillægsbevillingen eller ikke. Statsrevisionen anførte det i sin Antegning kun cursorisk med det Udtryk, at man ikke vilde indstille det til Billigelse, skjøndt det ikke var klart, om ikke hele Udgiften var udenfor Finantsloven. Herom reiste der sig en Controvers mellem Statsrevisionen og Ministeriet. Jeg skal i saa Henseende gøre opmærksom paa, at den nævnte Tillægsbevilling er indbragt af den nærværende Finantsminister, og at altsaa det afgaaede Ministerium ikke havde noget med Spørgsmaalet at gøre, men at det var et Spørgsmaal, som forhandlede mellem Statsrevisionen og det nærværende Ministerium. Revisionen gjorde ingen Indstillinger i saa Henseende. Nu vil det imidlertid sees af de Resolutioner, som foreligge til Afgjørelse, at der under Postvæsenet, 6te Post, findes indstillet og af Folkethinget er vedtaget $\frac{3}{5}$ af 145 Rd. 67 $\frac{1}{2}$ sk. Det er den Sum, som udgjør Forskjellen mellem det, der var bevilget, og det, som var forbrugt. Altsaa den Anskuelse, som Statsrevisionen foresagtede, at der i Tillægsbevillingen, naar det angaaer en Post, der er udenfor Finantsloven, trænger ikke en Deel deraf, men den hele Post til Bevilling. Denne Anskuelse er erkjendt i Folkethinget; dette er i

mine Tanker, affeet fra det politiske Spørgsmaal, det Bigtigste, der foreligger i denne Sag; der har været en Controvers mellem Statsrevisionen og Ministeriet, og Statsrevisionens Anskuelse er anerkjendt for den rigtige. Forsaavidt altsaa det er en Kritik over Statsrevisionens Arbeide, da sees jeg ikke, at Statsrevisionen har Grund til at være misfornøiet med det Arbeide, den har leveret. Man vil maaskee indvende, at der findes dog en stor Mængde Indstillingsposter, som ere fremkomne fra Folkethinget, og som ikke fandtes i Statsrevisionens Indstilling; men derved er at bemærke, at alle disse nye Indstillingsposter slutte sig til de tre Resolutioner, der ere opstillede af Folkethinget. Det er ikke blot nye Principer, man har opstillet, og som altsaa Statsrevisionen ikke kunde tage Hensyn til, men Principer, der ere i Strid med dem, som tidligere vare de gjældende i Rigsdagen. Den meget ærede Ordfører har allerede gjort opmærksom paa, at disse tre Indstillingspunkter ere sigtede i den Betænkning, der foreligger, om hvilken det vistnok maa erkjendes, at den Hurtighed, hvormed Udvalget har fremmet sit Arbeide, ikke har havt den mindste Indflydelse paa at gjøre Arbeidet mindre grundigt. Disse Punkter ere sigtede deri, og saavidt jeg skjønner, ere de derved reducerede til Intet. Udvalget siger om det første, at det maa være overladt til Revisorernes Skjønsomhed at lade aldeles uomtalt saadanne ubetydelige Afvigelser, som hverken frembyde Principspørgsmaal eller have finantsiel Interesse, og tilsvær i Slutningen deraf, at hvis enhver, selv den mindste Overskrivelse af Finantsloven skulde fremsættes til Indstilling til Rigsdagen, vilde det blive nødvendigt for Statsrevisionen at fortabe sig i en endeløs Detail af en blot Talrevision. Det er denne Udtalelse, hvortil jeg holder mig; det er altsaa af yderste Bigtighed for den tilkommende Statsrevision at vide, hvilke Principer der bør lægges til Grund for den endelige Revision. Jeg mener derfor, at der i den store Mængde Indstillinger, som ere komne frem foruden Statsrevisionens, ikke kan ligge nogen Betydelse med Hensyn til Revisionens Arbeide, da de nye Indstillinger grunde sig paa Anskuelser, der hidtil have været ubekjendte,